



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۴)

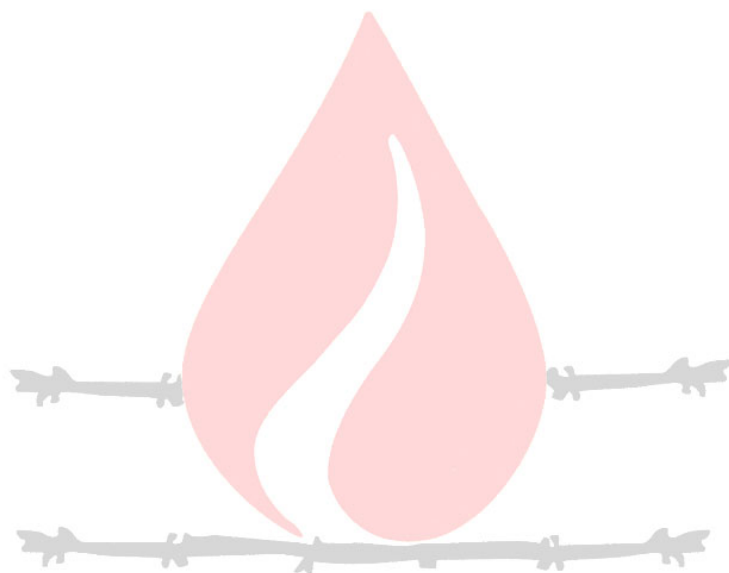
گزارش راهبردی ۱۴۰۲/۲۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

مردادماه ۱۴۰۲

۱۴۰۲۰۰۵۰۲۸



سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در مرداد ۱۴۰۲، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی مورد بررسی قرار گرفته است.

خلاصه اجرایی

ایالات متحده آمریکا

در بخش موارد نقض حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا به ۴ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر اختصاص دارد و بیان می‌کند مقامات تگزاس جان مهاجران را به خطر می‌اندازند. گزارش‌هایی مبنی بر اینکه مهاجران و پناهجویان از جمله کودکان توسط مقامات بازگردانده شده، در گرمای شدید گیر افتاده و با سیم‌خاردهای نصب شده زخمی شده‌اند، وجود دارد. این موارد باید بررسی شود و تمام حمایت‌های فدرال از این عملیات پایان یابد. دیده‌بان گفته وزارت دادگستری باید به سرعت و به‌طور کامل همه سازمان‌های مجری قانون فدرال و ایالتی را که درگیر تخلفات وحشتناک در مرز تگزاس و مکزیک هستند، مورد بررسی قرار دهد، جلسات نظارتی فوری برگزار و بودجه فدرال و همکاری با این عملیات مرگبار باید بدون تأخیر پایان یابد.

در محور دوم به درخواست حدود ۲۲ گروه حقوق بشری از دولت جو بایدن برای توقف کمک‌های نظامی مالی به مصر اشاره شده است. این گروه‌ها معتقدند قاهره نتوانسته معیارهای حقوق بشر تعیین شده توسط ایالات متحده را برآورده کند. آن‌ها از دولت خواسته‌اند به جای مبلغی جزئی که واشنگتن در سال‌های گذشته از پرداخت آن خودداری کرده بود، اکنون از ۳۲۰ میلیون دلار کمک مالی نظامی خودداری کند زیرا احترام به حقوق بشر به‌طور جدایی‌ناپذیری با منافع امنیت ملی ایالات متحده در مصر و سراسر جهان

مرتبط است. اقدامات دولت مصر در ماه‌های اخیر نشان می‌دهد این کشور کارزار سرکوب خود را متوقف نکرده و به تعهدات خود نیز برای بهبود معنادار وضعیت حقوق بشر عمل نکرده است.

محور سوم به گزارش سازمان عفو بین‌الملل مبنی بر انتقال مهمات خوشه‌ای آمریکا به اوکراین و تضعیف تلاش‌های بین‌المللی برای محافظت از غیرنظامیان در برابر تسلیحات بی‌رویه اختصاص دارد. عفو مدت‌هاست تأکید کرده مهمات خوشه‌ای ذاتاً سلاح‌های بی‌هدفی هستند که صدمات بی‌شمار را به نظامیان و غیرنظامیان در سراسر جهان وارد کرده‌اند و در برخی موارد چندین دهه پس از پایان درگیری‌ها همچنان آسیب‌ها ادامه داشته است. ملاحظات بشردوستانه و نگرانی برای غیرنظامیان در کشورهای درگیر جنگ و پیامدهای آن است که ۱۱۱ کشور از جمله بسیاری از متحدان اوکراین را بر آن داشته کنوانسیون مربوط به مهمات خوشه‌ای را تصویب و استفاده، تولید، انتقال و انباشت این مهمات را ممنوع کنند.

در چهارمین محور به بدهی ایالات متحده به پناهندگان افغان از نگاه سازمان دیده‌بان حقوق بشر می‌پردازد. در این گزارش به وضعیت پناهندگان افغانستانی و لزوم حمایت ایالات متحده از آنان مانند صدور کارت اقامت دائم اشاره شده است. دیده‌بان می‌افزاید: از زمان جنگ ویتنام، دولت ایالات متحده با درک بدهی خاص خود برای کمک به مردم محلی که خطرات جانی را برای ایستادن در کنار دولت در جنگ‌های خارجی آن متحمل شده‌اند، پناهندگانی را که «نگرانی ویژه بشردوستانه» دارند، در این کشور اسکان داده است. پناهندگان افغانستانی که این همه فداکاری کردند، سزاوار همین فرصت هستند تا به زندگی خود ادامه دهند. قانون تعدیل افغانستان مستحق حمایت گسترده و تصویب سریع است.

کانادا

موارد نقض حقوق بشر در کانادا، شامل ۲ محور موضوعی است که محور نخست آن به حمایت کانادا از خط لوله نفتی که خطرات زیست محیطی اثبات شده‌ای دارد و همچنین نادیده گرفتن وضعیت حقوق بشر بومیان خود می‌پردازد. در این مقاله آمده قبایل و ملل اول در ایالات متحده و کانادا مدت‌هاست که از شرکت نفتی کانادایی اینبریج خواسته‌اند که فعالیت خط لوله‌ای که از قلمروهای سنتی آنها می‌گذرد تعطیل کند. احتمال وقوع یک نشت نفتی فاجعه‌بار می‌تواند محیط طبیعی را ویران کند. این خطرات حقوق بشر جوامع بومی اطراف را تهدید می‌کند. در ماه آوریل، مجمع دائمی سازمان ملل متحد درباره مسائل بومی موافقت کرد که این خط لوله «یک تهدید واقعی و معتبر» برای دریاچه‌های بزرگ ایجاد می‌کند و به کانادا توصیه کرد که فعالیت این خط لوله از رده خارج شود.

محور دوم به گزارش شبکه خبری سی.بی.سی در خصوص تصویب حکم دادگاه حقوق بشر کانادا برای پرداخت غرامت به ملل اول اختصاص دارد. طبق این حکم دادگاه حقوق بشر قرارداد بازنگری شده ۲۳ میلیارد دلاری غرامت برای رفاه کودکان توسط سازمان ملل را تصویب کرد. این حکم یک نبرد حقوقی ۱۶ ساله و یک شکایت حقوق بشری طولانی مدت را به یک راه‌حل نزدیک می‌کند و در مجموع، غرامت تقریباً ۳۰۰۰۰۰۰ کودک، نوجوان و خانواده ملل اول که از سال ۱۹۹۱ به بعد تحت تبعیض قرار گرفتند، تحت پوشش قرار می‌دهد.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

بریتانیا

در بخش موارد نقض حقوق بشر در بریتانیا، به ۴ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به لایحه مهاجرت غیرقانونی بریتانیا اختصاص دارد. آژانس پناهندگان و دفتر حقوق بشر سازمان ملل با صدور بیانیه‌ای درباره تأثیر عمیق لایحه مهاجرت بریتانیا بر حقوق بشر و سیستم بین‌المللی حمایت از پناهندگان هشدار داده‌اند. این لایحه که اکنون توسط پارلمان بریتانیا به تصویب رسیده است، با تعهدات این کشور تحت قوانین

بین‌المللی حقوق بشر و پناهندگان مغایرت دارد و عواقب زیادی برای افرادی که نیاز به حمایت بین‌المللی دارند، خواهد داشت و آنان را از دریافت حمایت‌های مربوط یا سایر ادعاهای حقوق بشر، صرف نظر از شرایط آنها، منع می‌کند.

در محور دوم به تصمیم بریتانیا برای اسکان پناهجویان در چادر و استفاده از کشتی‌های شناور به جای هتل‌ها به نقل از خبرگزاری میدل‌ایست مانیتور اشاره شده است. بر اساس گزارش وزیر کشور بریتانیا در تلاش برای رسیدگی به تعداد فزاینده قایق‌های کوچکی که از کانال مانس عبور می‌کنند، برنامه‌ریزی کرده است تا ۲۰۰۰ پناهجو را در چادرها در مکان‌های نظامی بلااستفاده نگهداری و از استفاده از هتل‌ها اجتناب کند. انتظار می‌رود این حرکت تا پایان ماه اوت اجرایی شود. در این خصوص نگرانی‌هایی در مورد ایمنی و شرایط در کمپ‌های برنامه‌ریزی برای اسکان چادرها نیز مطرح شده است.

محور سوم به درخواست گزارشگران برای توقف اجرای لایحه مهاجرت غیرقانونی بریتانیا اختصاص دارد. به گفته آنان لایحه مهاجرت غیرقانونی به وزیر کشور اختیارات بی‌سابقه‌ای می‌دهد تا بدون توجه به نیازهای حمایتی و شرایط فردی مهاجرانی که به‌طور غیرقانونی وارد کشور می‌شوند و شرایط مقرر در قانون جدید را دارند، ترتیباتی را برای بازداشت و اخراج آنها فراهم کند. به گفته گزارشگران افراد آسیب‌پذیر ممکن است در معرض آسیب‌ها و خطرات بیشتری از جمله بهره‌کشی، قاچاق از جمله برای اهداف کار اجباری و بهره‌کشی جنسی، بازداشت خودسرانه، شکنجه و سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز قرار گیرند. سیاست جدید احتمالاً به انحصومت، بیگانه‌هراسی و تبعیض علیه مهاجران، پناهجویان و پناهندگان دامن می‌زند.

چهارمین محور به گزارش دیده‌بان حقوق بشر در خصوص سکوت بریتانیا در قبال نقض‌ها و سابقه حقوق بشری رواندا و پافشاری بر سر توافقنامه انتقال پناهندگان به این کشور اشاره کرده است. طبق گزارش، زمانی که وزیر کشور بریتانیا در ماه مارس از رواندا بازدید کرد تا در مورد توافقنامه انتقال پناهندگی بین دو کشور گفتگو کند، آن را به‌عنوان راه‌حلی پیشرو برای بحران «بی‌سابقه» مهاجرت جهانی معرفی کرد. در ۲۹ ژوئن، دادگاه استیناف بریتانیا این معامله را غیرقانونی دانست. با این حال، دولت قبلاً گفته که به این

حکم اعتراض خواهد کرد. دیده‌بان معتقد است برای توجیه این توافق، دولت بریتانیا مجبور شده سابقه وحشتناک حقوق بشر رواندا و خطراتی که ممکن است پناهجویان با آن مواجه شوند را کم اهمیت جلوه دهد.

فرانسه

در بخش موارد نقض حقوق بشر در فرانسه، به ۴ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن درباره بیانیه کمیته رفع تبعیض نژادی سازمان ملل در مورد فرانسه می‌باشد. این کمیته علاوه بر ابراز نگرانی تعدادی توصیه نیز به دولت در رابطه با توهین‌های نژادی و استفاده بیش‌ازحد از زور توسط مقامات مجری قانون ارائه و درخواست کرد فوراً در خصوص کامل و بی‌طرف بودن تحقیقات در مورد قتل نوجوان الجزایری، اطمینان حاصل کند، متهمان را تحت تعقیب قرار دهد و در صورت محکومیت، آنها را به نحوی متناسب با شدت جرم مورد مجازات قرار دهد.

محور دوم به گزارش سازمان عفو بین‌الملل در خصوص بازنگری در قوانین اسلحه گرم پلیس و پایان دادن به نژادپرستی سیستماتیک می‌پردازد. عفو از دولت فرانسه درخواست کرده اصلاح کلی قوانین مربوط به استفاده از سلاح گرم توسط افسران مجری قانون را در اولویت قرار دهد تا به انکار خطرناک آنها از تأثیرات نژادپرستی سیستمیک در اجرای قانون و احترام به حق آزادی اجتماعات پایان دهد. به گفته عفو بین‌الملل قوانین فعلی، که پایین‌تر از سطح انتظار قوانین و استانداردهای بین‌المللی است، همراه با شکست طولانی‌مدت در پایان دادن به توهین‌های نژادی و نژادپرستی سیستمی و تضمین پاسخگویی برای افسرانی که از زور غیرضروری یا بیش‌ازحد استفاده می‌کنند، فضایی از مصونیت از مجازات و ترس ایجاد کرده است.

در محور سوم به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر در خصوص استقبال فرانسه از نخست‌وزیر هند و عدم توجه به نقض حقوق بشر در این کشور اشاره شده است. دیده‌بان بیان می‌کند فرانسه به دنبال روابط استراتژیک، تجاری و دفاعی قوی‌تر با هند است.

کاستی‌های مهم خود فرانسه در رسیدگی به تبعیض‌های نژادی، نباید مکرون را از ابراز نگرانی علنی درباره بحران فزاینده حقوق بشر در هند منصرف کند. فرانسه نباید اشتباهات مشابهی را که با دولت چین مرتکب شد، با پیگیری تعاملات تجاری عمیق‌تر با هند و در عین حال که نگرانی‌های حقوق بشر را تا حد زیادی به حاشیه برد، تکرار کند.

و در آخرین محور این گزارش به حکم دادگاه اداری فرانسه در خصوص ممنوعیت پوشیدن نمادهای مذهبی توسط هرکسی در زمین فوتبال فرانسه و محرومیت فوتبالیست‌های با حجاب در این کشور اشاره و به موضوع اسلام‌هراسی به‌ویژه ورزش مسلمانان پرداخته است. این گزارش معتقد است جامعه ورزش بین‌المللی باید در برابر قانون ممنوعیت حجاب فدراسیون فوتبال فرانسه موضع بگیرد. حکم دادگاه در تضاد با سیاست رسمی فیفا است که ممنوعیت حجاب خود را در سال ۲۰۱۲ لغو کرده است. سیاست فدراسیون فوتبال تأثیر دردناکی بر بسیاری از فوتبالیست‌های زن مسلمان فرانسوی داشته است که با انتخاب بین ورزش مورد علاقه و ایمان خود مواجه شده‌اند.

در ادامه به گزارش کامل هر کدام از این کشورها پرداخته شده است.

آمریکا

۱. مقامات تگزاس مهاجران را در معرض خطر قرار می‌دهند

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد مقامات تگزاس جان مهاجران را به خطر می‌اندازند. دیده‌بان گفته است گزارش‌هایی مبنی بر اینکه مهاجران و پناهجویان از جمله کودکان توسط مقامات تگزاس بازگردانده شده، در گرمای شدید گیر افتاده و با سیم‌خاردار نصب شده در عملیات ستاره تنها زخمی شده‌اند، وجود دارد. این موارد باید بررسی شود و تمام حمایت‌های فدرال از این عملیات پایان یابد.

به گفته گزارش، ایمیلی از یک پزشک اداره امنیت عمومی تگزاس رویدادهای بین ۳۰ ژوئن و ۱ ژوئیه ۲۰۲۳ را در تگزاس توصیف می‌کند. ایمیلی که برای اولین بار در ۱۷ ژوئیه گزارش شده و جزئیات حوادث ۳۰ ژوئن از جمله موارد زیر را بیان می‌کند:

- مرگ یک دختر ۴ ساله پس از بازگرداندن شدن توسط سربازان گارد ملی تگزاس از شدت گرما در دمای بیش از ۱۰۰ درجه فارنهایت (۳۸ درجه سانتیگراد)؛
 - سقط جنین یک زن باردار ۱۹ ساله به واسطه گرفتار شدن در سیم خاردار نصب شده توسط مقامات تگزاس؛
 - گیر افتادن گروهی متشکل از ۱۲۰ نفر از جمله کودکان خردسال و نوزادان شیرخوار بین سیم خاردار و رودخانه و دادن پیغام برگشت به مکزیک به جای کمک کردن به آنان؛
 - شکستگی پای یک پسر ۱۵ ساله بر اثر سیم‌های خاردار و منحرف شدن به قسمت خطرناک رودخانه ریو گراند؛
- مشاور دیده‌بان حقوق بشر در تگزاس گفت: «رویدادهای مرزی تگزاس و مکزیک یادآور تأثیرات مرگبار عملیات ستاره تنها است. نیروهای دولتی عمداً مردم را به سمت سیم‌های خاردار، گرم‌زدگی و جریان‌های خطرناک رودخانه هل می‌دهند و می‌دانند که رنج خواهند برد، مجروح خواهند شد و خواهند مرد».
- گزارش‌های رسانه‌ای نشان می‌دهد که وزارت دادگستری ایالات متحده تحقیقاتی را در مورد این حوادث آغاز کرده است. با توجه به جدیت آسیبی که عملیات ستاره تنها ایجاد کرده، دیده‌بان حقوق بشر درخواست خود را برای پایان دادن به همه کمک‌های مالی و همکاری با این عملیات تکرار کرده است. همچنین این سازمان معتقد است قوه مقننه تگزاس که اخیراً ۵٫۱ میلیارد دلار را برای دو سال آینده عملیات ستاره تنها اختصاص داده باید جلسات نظارتی بر این عملیات برگزار کند.
- بر اساس گزارش، این حوادث «بازگشت‌های مرزی» را تشکیل می‌دهند که توسط گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حقوق بشر مهاجران به‌عنوان «بازگرداندن اجباری»

¹Bob Libal

²Pushbacks

اصطلاحی است شامل مجموعه‌ای از اقدامات دولتی که به‌موجب آن پناهندگان و مهاجران به اجبار از یک مرز - عموماً بلافاصله پس از عبور از آن - بدون در نظر گرفتن شرایط فردی و بدون هیچ‌گونه امکان درخواست پناهندگی، به عقب برمی‌گردند.

مهاجران و پناهجویان، بدون ارزیابی فردی از نیازهای حقوق بشری آنان، به کشور یا سرزمینی که تلاش کردند از آنجا و از یک مرز بین‌المللی عبور کنند، تعریف شده است. بر اساس گزارش، بازگشت‌های مرزی ممنوعیت‌های حقوقی بین‌المللی در مورد اخراج‌های دسته‌جمعی را نقض می‌کنند و افرادی را که با خطر واقعی آزار و اذیت، شکنجه یا سایر آسیب‌های جدی مواجه هستند را باز می‌گردانند. همچنین گفتنی است بدرفتاری مستند شده با مهاجران توسط مجریان قانون تگزاس، قوانین بین‌المللی حقوق بشر را نقض می‌کند.

به گفته دیده‌بان، بازگشت‌ها در مرز تگزاس و مکزیک آخرین مورد از یک سری تشدیدها تحت عملیات ستاره تنها هستند. در اوایل ماه ژوئیه، ایجاد «موانع شناور» در وسط رودخانه ریو گرانده و به‌خطر افتادن مهاجران و افسران مرزبانی نگرانی‌ها را افزایش داده است. در این خصوص دولت مکزیک شکایت دیپلماتیکی مبنی بر نقض معاهده آب ۱۹۴۴ ارائه کرد و قصد دارد بررسی کند که آیا شناورها تا سمت رودخانه مکزیک امتداد دارند یا خیر.

دیده‌بان حقوق بشر که به‌طور گسترده‌ای تأثیر عملیات ستاره تنها را مستند کرده، دریافته است این برنامه منجر به جراحات و مرگ‌ومیر، افزایش مشخصات نژادی ساکنان مرزی، نقض مداوم حقوق مهاجران و پناهجویان و همچنین شهروندان آمریکایی و سرکوب آزادی بیان و اجتماعات شده است.

دیده‌بان حقوق بشر از هیچ مدرک و شواهدی مبنی بر کند شدن جریان مهاجرت به‌واسطه عملیات ستاره تنها آگاه نیست. در عوض، تنها کارتل‌های جنایی که از ترس افزایش‌یافته مهاجران و پناهجویان از رهگیری، آسیب و بازگردانده‌شدن و از کاهش فرصت درخواست پناهندگی افراد علیرغم حقوقشان بر اساس قوانین ایالات متحده سود می‌برند، تقویت شده‌اند. سود کارتل‌های جنایتکار زمانی افزایش می‌یابد که عملیات اجرای قانون باعث می‌شود مردم از مناطق دورافتاده و مرگبار برای ورود به ایالات متحده سفر کنند.

بر اساس گزارش و تا این تاریخ، عملیات ستاره تنها حداقل ۴,۴ میلیارد دلار برای ساکنان تگزاس هزینه داشته است.

دیده‌بان در انتهای گزارش خود گفته است: وزارت دادگستری باید به سرعت و به‌طور کامل همه سازمان‌های مجری قانون فدرال و ایالتی را که درگیر تخلفات وحشتناک در مرز تگزاس و مکزیک هستند، مورد بررسی قرار دهد. جلسات نظارتی فوری برگزار و بودجه فدرال و همکاری با این عملیات مرگبار باید بدون تأخیر پایان یابد.^۲

۲. درخواست گروه‌های حقوق بشری برای توقف کمک مالی آمریکا به مصر

خبرگزاری میدل ایست آی در تاریخ ۲۸ ژوئیه ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد حدود ۲۲ گروه حقوق بشری با ارسال نامه‌ای به دولت جو بایدن از واشنگتن درخواست کردند ۳۲۰ میلیون دلار کمک نظامی به مصر را متوقف کند و معتقدند قاهره نتوانسته معیارهای حقوق بشر تعیین شده توسط ایالات متحده را برآورده کند.

در این نامه که خطاب به آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه ایالات متحده و جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید ارسال شده، از دولت خواسته شده که به‌جای مبلغی جزئی که واشنگتن در سال‌های گذشته از پرداخت آن خودداری کرده بود، اکنون از ۳۲۰ میلیون دلار کمک مالی نظامی خودداری کند.

در این نامه که توسط گروه‌هایی از جمله پروژه دموکراسی خاورمیانه، دموکراسی برای جهان عرب اکنون و ابتکار آزادی و غیره امضا شده آمده است: ما از دولت می‌خواهیم از ابزارهای ارائه شده توسط کنگره برای خودداری کامل از کمک مالی نظامی خارجی مشروط استفاده کند، زیرا احترام به حقوق بشر به‌طور جدایی‌ناپذیری با منافع امنیت ملی ایالات متحده در مصر و سراسر جهان مرتبط است.

در ادامه این نامه آمده: حفظ کل مبلغ مشروط به حقوق بشر، نشان‌دهنده اهمیت مستمری است که ایالات متحده برای دولت مصر در رسیدگی به بحران وخیم حقوق بشر قائل است و تا به امروز تقریباً به اندازه کافی انجام نداده است.

^۲[https://www.hrw.org/news/2023/07/20/us-texas-officials-put-migrants-danger-foreign-military-financing-\(FMF\)](https://www.hrw.org/news/2023/07/20/us-texas-officials-put-migrants-danger-foreign-military-financing-(FMF))

بر اساس این گزارش، نامه مشابهی نیز روز جمعه ۲۸ ژوئیه توسط ۱۱ سناتور آمریکایی ارسال شد که خواستار توقف کمک مالی نظامی به مصر شدند. در آن نامه آمده در طول سال گذشته، علیرغم ادعاهای دولت مصر و بر خلاف آن، وضعیت حقوق بشر این کشور همچنان رو به وخامت بوده است.

طبق گزارش، در سپتامبر ۲۰۲۱، ایالات متحده ۱۳۰ میلیون دلار کمک نظامی به مصر را متوقف کرد. دولت بایدن آزادی این بودجه را مشروط به انجام مجموعه‌ای از خواسته‌های حقوق بشری توسط دولت عبدالفتاح السیسی کرد.

این شرایط شامل پایان دادن به بازداشت چند مصری با اتهامات سیاسی و پایان دادن به پرونده ۱۷۳ در سال ۲۰۱۱ بود، پرونده‌ای با انگیزه سیاسی که در آن ۴۳ کارمند سازمان‌های غیردولتی خارجی و داخلی به زندان فرستاده شدند و تعدادی از گروه‌های جامعه مدنی، از جمله خانه آزادی، تعطیل شدند.

در این نامه آمده است: «اقدامات دولت مصر در ماه‌های اخیر نشان می‌دهد که کارزار سرکوب خود را متوقف نکرده و به تعهدات خود برای بهبود معنادار وضعیت حقوق بشر عمل نکرده است».

بر اساس گزارش، ۳۲۰ میلیون دلاری که گروه‌های حقوق بشری خواستار جلوگیری از آن هستند، تنها یک‌چهارم از ۱,۳ میلیارد دلار کمک نظامی سالانه ایالات متحده به مصر است. همچنین مطابق این گزارش، قاهره دومین دریافت‌کننده بزرگ کمک‌های نظامی ایالات متحده پس از اسرائیل است و علیرغم درخواست‌ها برای کاهش بخشی از کمک‌های نظامی آمریکا به مصر، واشنگتن همچنان به قاهره با فروش تسلیحات پاداش می‌دهد.

در انتهای گزارش آمده: علی‌رغم سرکوب وحشیانه مخالفان، زندانی کردن بیش از ۶۰,۰۰۰ فعال و اعمال تدابیر سانسور شدید بر گفتمان عمومی در دولت السیسی، در ژانویه ۲۰۲۲، ایالات متحده فروش تسلیحات به مصر را به ارزش حدود ۲,۵ میلیارد دلار تصویب کرده است.^۵

۳. انتقال مهمات خوشه‌ای آمریکا به اوکراین و تضعیف تلاش‌های بین‌المللی

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۷ ژوئن ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد انتقال مهمات خوشه‌ای آمریکا به اوکراین تلاش‌های بین‌المللی برای محافظت از غیرنظامیان در برابر تسلیحات بی‌رویه را تضعیف می‌کند.

محقق عفو بین‌الملل در امور نظامی، امنیتی و پلیسی در پاسخ به اخباری مبنی بر انتقال مهمات خوشه‌ای آمریکا به اوکراین گفته است: عفو بین‌الملل مدت‌هاست تأکید کرده مهمات خوشه‌ای ذاتاً سلاح‌های بی‌هدفی هستند که صدمات بی‌شمار را به نظامیان و غیرنظامیان در سراسر جهان وارد کرده‌اند و در برخی موارد چندین دهه پس از پایان درگیری‌ها همچنان آسیب‌ها ادامه داشته است.

به گفته گزارش جنگ تجاوزکارانه روسیه رنج عمیقی را برای مردم اوکراین به ارمغان آورده است. ملاحظات بشردوستانه و نگرانی برای غیرنظامیان در کشورهای درگیر جنگ و پیامدهای آن است که ۱۱۱ کشور از جمله بسیاری از متحدان اوکراین را بر آن داشته کنوانسیون مربوط به مهمات خوشه‌ای را تصویب و استفاده، تولید، انتقال و انباشت این مهمات را ممنوع کنند.

بنا بر گزارش‌ها، ایالات متحده در حال برنامه‌ریزی برای ارسال مهمات خوشه‌ای دو منظوره بهبود یافته متعارف^۱ است که دارای نرخ گلوله ۶ درصد یا بیشتر است. گفتنی است قانون ایالات متحده، انتقال تسلیحات با نرخ ضایعات بیش از ۱ درصد را ممنوع می‌کند.

عفو معتقد است طرح دولت بایدن برای انتقال مهمات خوشه‌ای به اوکراین گامی فقه‌قربایی است که پیشرفت‌های قابل توجه جامعه بین‌المللی را در تلاش برای محافظت از غیرنظامیان در برابر چنین خطراتی چه در خلال و چه پس از درگیری‌های مسلحانه تضعیف می‌کند.

^۱Patrick Wilcken

^۲Indiscriminate weapons

^۳Dual-Purpose Improved Conventional Munition (DPICM)

عفو بین‌الملل از دولت ایالات متحده درخواست کرده که در این موضوع تجدیدنظر کند، به کنوانسیون ملحق شود، ذخایر خود را نابود و استفاده، تولید و انتقال مهمات خوشه‌ای را متوقف کند.

غیرنظامیان، به‌ویژه کودکان، بیشتر در معرض خطر آسیب یا مرگ ناشی از بمب‌های خوشه‌ای منفجر نشده پس از درگیری هستند. زمین می‌تواند سال‌ها آلوده بماند و قابل استفاده برای کشاورزی یا سایر فعالیت‌ها نباشد.

بر اساس گزارش، کنوانسیون مربوط به مهمات خوشه‌ای که در اول اوت ۲۰۱۰ لازم‌الاجرا شد و توسط ۱۱۱ کشور به تصویب رسیده است، استفاده، تولید، ذخیره و انتقال مهمات خوشه‌ای را ممنوع می‌کند. روسیه، اوکراین و ایالات متحده آمریکا از جمله کشورهای عضو این کنوانسیون نیستند.^۴

۴. بدهی ایالات متحده به پناهندگان افغان

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۶ ژوئن ۲۰۲۳، در گزارشی به وضعیت پناهندگان افغانستانی و لزوم حمایت ایالات متحده از آنان مانند صدور کارت اقامت دائم اشاره کرده است. در این گزارش به شرح مختصری از وضعیت یک تبعه افغانستانی به نام امیری اشاره شده که سال‌ها به‌عنوان مترجم در پایگاه‌های مختلف عملیاتی در سراسر افغانستان سپری کرده و مستقیماً و شخصاً به دلیل حمایت از ارتش ایالات متحده و تعهدش به یک افغانستان دموکراتیک‌تر مورد هدف قرار گرفت. او که حتی در خانه‌اش احساس ناامنی می‌کرد، به دنبال ویزای مهاجرت ویژه برای آمدن به ایالات متحده بود. وی سال‌ها گرفتار گذراندن تشریفات اداری بود و قادر به گره‌گشایی از مسائل قانونی برای فرار از مشکلات در کشورش نبود.

به گفته دیده‌بان او به همراه خانواده‌اش تلاش‌های ناموفق متعددی برای فرار از افغانستان انجام داد و بارها و بارها به عقب رانده شدند. سرانجام در هرج‌ومرج فروپاشی نهایی

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/07/ukraine-us-plan-to-transfer-cluster-munitions-to-ukraine-undermines-international-efforts-to-safeguard-civilians-from-indiscriminate-weapons/>

دولت مورد حمایت غرب در آگوست ۲۰۲۱، امیری و خانواده‌اش موفق شدند با پرواز تخلیه به ایالات متحده بروند.

بر اساس گزارش، آنها پنج ماه را در یک پایگاه نظامی ایالات متحده و سه ماه را در یک اتاق کوچک هتلی گذراندند. پس از آسیب فرار و ماه‌ها بلا تکلیفی، آن‌ها در یک آپارتمان کوچک به‌عنوان خیاط و آشپز مشغول به کار هستند.

دیده‌بان می‌افزاید: از زمان جنگ ویتنام، دولت ایالات متحده با درک بدهی خاص خود برای کمک به مردم محلی که خطرات جانی را برای ایستادن در کنار دولت در جنگ‌های خارجی آن متحمل شده‌اند، پناهندگانی را که «نگرانی ویژه بشردوستانه» دارند، در این کشور اسکان داده است.

طبق گزارش، در هرج و مرج شکست‌های نظامی، چه سقوط سایگون در آوریل ۱۹۷۵ و چه سقوط کابل در آگوست ۲۰۲۱، اسکان مجدد با حرکت کند و آرام و با دقت مدیریت شده، ضرورتاً جای خود را به تخلیه اضطراری داده است.

در ادامه گزارش آمده، این تبعه افغانستانی و خانواده‌اش به‌طور قانونی تحت یک وضعیت غیرمهاجرتی موقتی که برای شرایطی مانند این ساخته شده است، به نام «آزادی مشروط بشردوستانه» وارد ایالات متحده شد. اکنون، تنها گزینه او برای تنظیم وضعیت خود به‌طوری که خانواده‌اش بتوانند به‌طور قانونی در اینجا بمانند، گذراندن مراحل طاقت‌فرسا و طولانی برای افرادی که به دنبال پناهندگی هستند، می‌باشد. روندی که با ۲ میلیون پرونده معوقه سنگین شده است.

دیده‌بان بیان می‌کند، تعیین وضعیت پناهندگی فردی برای امیری و ۷۰۰۰۰ افغان دیگر که به ایالات متحده منتقل شده‌اند، هدر دادن منابع دولت این کشور خواهد بود، ادغام را به تأخیر می‌اندازد و سال‌ها عدم اطمینان و سختی را به زندگی آنها اضافه می‌کند. قابل پیش‌بینی است که هر فردی که به طالبان بازگردانده می‌شود، به احتمال زیاد تحت آزار و اذیت قرار می‌گیرد یا بدتر از آن در نهایت و آشکارا آنان پناهنده هستند.

طبق گزارش، یک گروه دو حزبی از سناتورهای ایالات متحده، قانون تنظیم افغانستان را معرفی کرده‌اند که روند ویزای مهاجرت ویژه را گسترش و بهبود می‌بخشد و مسیر مستقیمی را برای اقامت دائم قانونی برای مهاجران افغان که در محاوره به عنوان «گرین کارت» شناخته می‌شود فراهم می‌کند. آنها همچنان تحت بازرسی امنیتی گسترده و فردی قرار می‌گیرند، اما نیازی به انجام فرآیند اثبات ادعای پناهندگی خود ندارند.

دیده‌بان حقوق بشر در انتهای گزارش خود بیان می‌کند، قانون تخصصی برای ارائه کارت سبز به هجوم گسترده و اضطراری پناهندگان به قوانین تنظیم وضعیت آزادی مشروط پناهندگان مجارستانی در سال ۱۹۵۸، قانون تعدیل کوبا در سال ۱۹۶۶ و قانون ۱۹۷۷ که اجازه تعدیل وضعیت پناهندگان ویتنامی را به ایالات متحده می‌دهد بازمی‌گردد. پرونده مهاجران افغان در سال ۲۰۲۳ به همان اندازه قوی است. پناهندگان افغانستانی که این همه فداکاری کردند، سزاوار همین فرصت هستند تا به زندگی خود ادامه دهند. قانون تعدیل افغانستان مستحق حمایت گسترده و تصویب سریع است.^{۱۱}

کانادا

۱. کانادا از بومیان خود حمایت می‌کند یا منافع نفتی؟

مرکز قانون بین‌المللی محیط زیست در تاریخ ۲۴ ژوئیه ۲۰۲۳، مقاله‌ای را در سایت خود منتشر کرده که در آن به حمایت دولت کانادا از خط لوله نفتی که خطرات زیست محیطی اثبات شده‌ای دارد و ناپدیده گرفتن وضعیت حقوق بشر بومیان خود اشاره کرده است. در این مقاله به حادثه آسیب خط لوله شرکت نفتی کانادایی (اینبریج)^{۱۲} در ژوئیه ۲۰۱۰، اشاره شده است. در آن زمان، نزدیک به یک میلیون گالن نفت خام سنگین به رودخانه کلامازو نشت کرد. این نشت باعث مرگ ماهی‌ها، پرندگان، لاک پشت‌ها و سایر حیوانات شد و هزاران هکتار از رودخانه‌ها و جنگل‌ها را ویران کرد. درحالی‌که سمورها شروع به

^{۱۱}<https://www.hrw.org/news/2023/07/26/debt-owed-afghan-refugees-green-cards>

^{۱۲}The Center for International Environmental Law (CIEL)

این مرکز از سال ۱۹۸۹، از قدرت قانون برای حفاظت از محیط زیست، ارتقای حقوق بشر و تضمین یک جامعه عادلانه و پایدار استفاده کرده است.

¹² Enbridge

بازگشت به رودخانه کرده‌اند، ویرانی‌های زیست محیطی بیش از یک دهه پس از نشت هنوز باقی مانده است. این فاجعه زنگ بیداری برای جامعه سرخپوستان ساکن در اطراف دریاچه‌های بزرگ بود. قبل از نشت، بسیاری از اعضای جامعه از اینکه محله‌هایشان حتی دارای خطوط لوله است، بی‌اطلاع بودند که جای تعجب نیست زیرا اکثر آنها در دهه ۱۹۵۰ نصب شده بودند. زیرساخت‌های زنگ‌زده و قدیمی، خطر جدی نشت نفت فاجعه‌بار دیگری را ایجاد می‌کند.

بر اساس این متن، قبایل و ملل اول در ایالات متحده و کانادا مدتهاست که از شرکت نفتی کانادایی اینبریج خواسته‌اند که فعالیت خط لوله‌ای که از قلمروهای سنتی آنها می‌گذرد تعطیل کند. خط لوله خطرات زیادی دارد. انتشار سوخت‌های فسیلی به تغییرات اقلیمی کمک می‌کند و احتمال وقوع یک نشت نفتی فاجعه‌بار می‌تواند محیط طبیعی را ویران کند. این خطرات حقوق بشر جوامع بومی اطراف را تهدید می‌کند. در ماه آوریل، مجمع دائمی سازمان ملل متحد درباره مسائل بومی موافقت کرد که این خط لوله «یک تهدید واقعی و معتبر» برای دریاچه‌های بزرگ ایجاد می‌کند و از کانادا خواست تا «حمایت خود را از خط لوله ۵ دوباره بررسی کند» و توصیه کرد که فعالیت این خط لوله از رده خارج شود.

همچنان در این مقاله آمده در مقابل این درخواست‌ها، اینبریج و دولت کانادا به جای گوش دادن به مردم آسیب‌دیده، اقداماتی را انجام داده‌اند تا اطمینان حاصل کنند که این خط لوله برای دهه‌های آینده نیز کار خواهد کرد. برای اتاوا نفت از جوامع بومی یا آب‌وهوا اهمیت بیشتری دارد. کانادا و ایالات متحده موظف به احترام و حمایت از حقوق بشر هستند. این شامل احترام و حفاظت از حق افراد بومی آسیب‌دیده برای رضایت آزاد، قبلی و آگاهانه است. توجه به این درخواست‌ها نه تنها با وظایف دولت‌ها برای مهار تغییرات آب‌وهوایی و تأثیرات آن بر حقوق بشر سازگار است بلکه همچنین هزاران نفر و محیط زیست را از خطر احتمالی نشت نفت و تکرار فاجعه‌ای دیگر محافظت می‌کند.

طبق مطالعات کارشناسی و تشخیص دادگاه ایالات متحده، خط لوله ۵ خطر واقعی نشت نفت را به همراه دارد که می‌تواند ۳۷۵۰۰۰ هکتار زمین و تالاب، ۴۵۰ دریاچه از جمله

دریاچه‌های سوپریور، میشیگان و هورون و هزاران کیلومتر سواحل و رودخانه‌ها در ایالات متحده و کانادا را آلوده کند. برای بومیان این مناطق که زمین، آب، حیوانات و گیاهان را عامل گسترش جامعه خود می‌دانند، نشت نفت فاجعه‌بار و پیامدهای تغییرات آب‌وهوایی، سرزمین‌هایشان را تهدید می‌کند. جوامع بومی زنگ خطر را به صدا در می‌آورند، اما همه باید نگران این موضوع باشند.

بر اساس این مقاله دولت ترودو از ادامه عملیات خط ۵ حمایت می‌کند. کانادا مداخلات دیپلماتیک با مقامات آمریکایی را دنبال کرده است. در سال ۲۰۲۱، کانادا یک کمیته پارلمانی ویژه برای مطالعه خط لوله ایجاد کرد. کمیته بر اساس شهادت مقامات صنعتی یا دولتی که روی منابع طبیعی یا انرژی کار می‌کنند و بدون در نظر گرفتن تعهدات حقوق بشری کانادا، اثرات زیست محیطی یا خطرات تغییرات آب‌وهوایی، توصیه کرد که اتاوا برای اطمینان از عملکرد خط لوله بدون وقفه اقدام کند.

با این حال و بر اساس این متن، کانادا در حمایت از خط ۵، معاهدات بین‌المللی حقوق بشر، معاهدات دوجانبه‌ای که از دریاچه‌های بزرگ محافظت می‌کنند و معاهدات خود با ملل اول که استفاده از ذخایر ماهی و شکار آنها را تضمین می‌کند، نادیده می‌گیرد. همچنین کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل متحد تأیید کرده است که کشورها نمی‌توانند از معاهده‌های سرمایه‌گذاری خود به‌عنوان توجیهی برای نقض حقوق بشر استفاده کنند و این موضوع را به‌عنوان یک عامل نگران‌کننده برای کانادا برجسته کرده است. کانادا باید در استفاده خود از معاهده خط لوله تجدید نظر کند و نمی‌تواند از این معاهده به‌گونه‌ای استفاده کند که نادیده گرفته شود و امکان نقض قوانین و تعهدات حقوق بشری را فراهم کند.

در این متن آمده کانادا به خود می‌بالد که یک قهرمان حقوق بشر است، اما سابقه آن در زمینه خط ۵ تعهدات حقوق بشری آن را تضعیف کرده است. به‌عنوان یکی از امضاکنندگان هفت معاهده حقوق بشر سازمان ملل، کانادا باید به این حقوق از جمله حقوق افراد برای داشتن محیط زیست، زندگی، فرهنگ و سلامت احترام بگذارد و از آن

محافظت کند. از این رو این کشور در کاهش تهدید تغییرات آب‌وهوایی که بر طیف کامل حقوق بشر تأثیر منفی می‌گذارد، ناکام بوده است.

بر این اساس گفتنی است الزام به احترام به این معنی می‌باشد که کانادا باید از رفتاری که باعث آسیب‌های قابل پیش‌بینی به حقوق بشر مندرج در این معاهدات می‌شود یا به آنها کمک می‌کند خودداری کند. کانادا باید به حقوق جوامع بومی که مستقیماً تحت تأثیر فعالیت خط ۵ قرار دارند و این خط لوله برای آنها یک تهدید قابل پیش‌بینی است، احترام بگذارد. در حالی که این کشور با مداخله در حمایت از شرکت نفتی اینبریج و ادامه عملیات خط لوله، برعکس عمل کرده و حقوق بشر اعضای جامعه را نقض کرده است.

بر اساس آنچه در این مقاله آمده وظیفه کانادا برای حمایت از حقوق بشر همچنین مستلزم اتخاذ تدابیری مانند تصویب مقررات برای جلوگیری از تهدید حقوق بشر در این کشور و خارج از آن توسط مشاغل تحت صلاحیت و کنترل آن است. سال‌هاست که چندین نهاد معاهده‌ای سازمان ملل، کانادا را به خاطر کوتاهی در انجام این تعهد سرزنش کرده‌اند.

همچنین معتقد است کانادا با تلاش برای اطمینان از ادامه کار خط لوله و ناتوانی در تنظیم مقررات شرکت نفتی اینبریج و اطمینان از عدم ایجاد آلودگی تهدید کننده زندگی، تعهد خود در مورد احترام و حفاظت از حقوق جوامع تحت تأثیر در مورد محیط زیست، زندگی و فرهنگ سالم نقض می‌کند.

تغییر اقلیم یک بحران حقوق بشر است. بر اساس متن، مجمع عمومی سازمان ملل اذعان داشت که این یکی از مهم‌ترین و جدی‌ترین تهدیدها علیه توانایی نسل‌های کنونی و آینده برای برخورداری مؤثر از همه حقوق بشر است. حمایت کانادا از خط ۵ با تعهداتش برای جلوگیری و کاهش اثرات تغییرات آب‌وهوایی با حذف تدریجی سوخت‌های فسیلی ناسازگار است. دولت‌ها باید ساخت زیرساخت‌های سوخت فسیلی جدید را متوقف کنند و زیرساخت‌های قدیمی سوخت‌های فسیلی مانند خط ۵ را نیز از رده خارج کنند.

در انتها می‌توان به نقل از این مقاله بیان کرد پشتیبانی از شرکت نفتی اینبرج آخرین مورد در تاریخ طولانی حمایت اتاوا از شرکت‌های چندملیتی کانادایی، به‌ویژه آنهایی که در صنعت استخراج هستند، بدون توجه به حقوق بشر است. زمان آن فرا رسیده است که کانادا حقوق بشر را بر منافع شرکتی ترجیح دهد و به فراخوانی که مجمع دائمی سازمان ملل درباره مسائل بومی برای بررسی مجدد حمایت خود از خط ۵ اینبرج، پیروی از تعهدات حقوق بشری خود و از کار انداختن خط لوله منعکس شده است، توجه کند.^{۱۳}

۲. تصویب حکم دادگاه حقوق بشر کانادا برای پرداخت غرامت به ملل اول

شبکه خبری سی.بی.سی در تاریخ ۲۷ ژوئن ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد دادگاه حقوق بشر قرارداد بازنگری شده ۲۳ میلیارد دلاری غرامت برای رفاه کودکان توسط سازمان ملل را تصویب کرد.

طبق گزارش، دادگاه حقوق بشر کانادا اواخر ماه ژوئیه یک توافقنامه تجدیدنظر شده ۲۳,۴ میلیارد دلاری برای جبران غرامت به قربانیان سیستم حمایت از کودکان ملل اول (سرخپوستان) تصویب کرد.

به گفته گزارش، حکم تصویب شده این دادگاه یک نبرد حقوقی ۱۶ ساله و یک شکایت حقوق بشری طولانی مدت را به یک راه حل نزدیک می‌کند.

در گزارش سی.بی.سی آمده قرارداد جدید ۳,۴ میلیارد دلار به ۲۰ میلیارد دلاری که قبلاً توسط دولت فدرال پیشنهاد شده بود اضافه می‌کند. در مجموع، تقریباً ۳۰۰,۰۰۰ کودک، نوجوان و خانواده ملل اول که از سال ۱۹۹۱ به بعد تحت تبعیض قرار گرفتند، تحت پوشش قرار می‌دهد. روسای مجمع ملل اول به اتفاق آرا توافق جدید را در بهار امسال تأیید کردند.

بر اساس گزارش، این قرارداد همچنین شامل درخواستی از طرف نخست‌وزیر جاستین ترودو می‌باشد به منظور عذرخواهی رسمی به جهت آسیب‌های وارده ناشی از سیستم معیوبی که بسیاری از کودکان ملل اول را از خانواده‌ها و فرهنگ‌هایشان جدا کرد.

^{۱۳}<https://www.ciel.org/will-canada-stand-up-for-indigenous-rights-line-v/>

طبق گزارش، سال ۲۰۱۶، دادگاه حقوق بشر کانادا دریافت که دولت این کشور با کم بودن مژمن کمک مالی به کودکان و ارائه خدمات به خانواده‌ها و امتناع از پرداخت هزینه مراقبت‌های بهداشتی ضروری، تبعیض نژادی را علیه جوانان ملل اول اعمال می‌کند. در سال ۲۰۱۹، دادگاه، کانادا را به پرداخت ۴۰۰۰۰ دلار، حداکثر مبلغ مجاز، به قربانیان و خانواده‌های آنها محکوم کرد.

بر اساس این گزارش، دولت فدرال، مجمع ملل اول و شاکیان در دو پرونده دسته‌جمعی در سال گذشته در خصوص ۲۰ میلیارد دلار به توافق رسیدند. اما زمانی که دادگاه حقوق بشر پیشنهاد ۲۰ میلیارد دلاری دولت را رد کرد، این معامله تقریباً از هم پاشید. دادگاه همچنین گفت که توافق اولیه، کودکان ملل اول را که از خانه‌هایشان خارج شدند مستثنی می‌کند. گزارش می‌افزاید در تصمیم کتبی صادر شده اخیر، دادگاه گفته که توافق تجدیدنظر شده نگرانی‌ها را برطرف کرده است.

مدیر اجرایی انجمن مراقبت از کودکان و خانواده ملل اول کانادا، در بیانیه رسانه‌ای گفت که تصویب حکم دادگاه حقوق بشر «آسیب‌های فاحش ناشی از تبعیض عمدی و بی‌پروا کانادا علیه کودکان، جوانان و خانواده‌های ملل اول را به رسمیت می‌شناسد». توافقنامه غرامت باید اکنون برای تأیید نهایی به دادگاه فدرال ارائه شود تا بودجه به قربانیان پرداخت شود.^{۱۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

بریتانیا

۱. لایحه مهاجرت غیرقانونی بریتانیا

اژانس پناهندگان و دفتر حقوق بشر سازمان ملل در تاریخ ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۳، با صدور بیانیه‌ای درباره تأثیر عمیق لایحه مهاجرت بریتانیا بر حقوق بشر و سیستم بین‌المللی حمایت از پناهندگان هشدار داده‌اند.

^{۱۵}Cindy Blackstock

<https://www.cbc.ca/news/politics/human-rights-tribunal-approves-first-nations-child-welfare-deal-1.6919219>

طبق این بیانیه ولکر ترک، کمیسر عالی حقوق بشر و فیلیپو گراندی^{۱۶} کمیسر عالی در امور پناهندگان، هشدار داده‌اند لایحه مهاجرت غیرقانونی که اکنون توسط پارلمان بریتانیا به تصویب رسیده است، با تعهدات این کشور تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر و پناهندگان مغایرت دارد و عواقب زیادی برای افرادی که نیاز به حمایت بین‌المللی دارند، خواهد داشت.

مطابق آنچه در این بیانیه آمده، این لایحه دسترسی به پناهندگی در بریتانیا را برای هرکسی که به‌طور غیرمعمول و هر چند کوتاه وارد شده و در آن تحت آزار و اذیت هم قرار نگرفته باشد، قطع می‌کند. همچنین آنها را از دریافت حمایت‌های مربوط به پناهندگان یا سایر ادعاهای حقوق بشر، صرف نظر از شرایط آنها، منع می‌کند. علاوه بر این، چنین اقدامی مستلزم حذف و اخراج آنها به کشور دیگری است، بدون اینکه تضمینی برای دسترسی آنها به حفاظت در آنجا وجود داشته و با نظارت قضایی محدود، اختیارات گسترده و جدید بازداشت ایجاد می‌کند.

گراندی گفته است: برای دهه‌ها، بریتانیا در راستای تعهدات بین‌المللی خود به نیازمندان پناه داده است - سنتی که به درستی به آن افتخار می‌کند. این قانون جدید به‌طور قابل توجهی چارچوب قانونی را که از تعداد زیادی محافظت کرده است، از بین می‌برد و پناهندگان را در معرض خطرات جدی نقض قوانین بین‌المللی قرار می‌دهد.

بر اساس متن، این لایحه دسترسی به حمایت در بریتانیا را برای هرکسی که در محدوده آن قرار می‌گیرد ممنوع می‌کند. از جمله کودکان بدون همراه و جدا شده، صرف‌نظر از اینکه آیا آنها در معرض خطر آزار و اذیت قرار دارند، ممکن است متحمل نقض حقوق بشر شده باشند یا اینکه بازماندگان قاچاق انسان یا برده‌داری امروزی باشند و ممکن است ادعاهای مستدل دیگری بر اساس حقوق بشر بین‌المللی و حقوق بشردوستانه داشته باشند. به گفته کمیسر عالی انجام اخراج‌ها تحت این شرایط مغایر با ممنوعیت‌های بازگرداندن و اخراج دسته‌جمعی، حقوق مربوط به دادرسی، زندگی خانوادگی و خصوصی و اصول بهترین منافع کودکان مربوطه است.

^{۱۶}Filippo Grandi

بر اساس این بیانیه، اکثر افرادی که از جنگ و آزار و شکنجه فرار می‌کنند، یا اسناد رسمی مانند گذرنامه و ویزا ندارند یا نمی‌توانند به آن دسترسی داشته باشند. مسیرهای ایمن و «قانونی» به ندرت در دسترس آنها است. کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهندگان، به نوبه خود، این‌که پناهندگان ممکن است مجبور شوند به‌طور غیرمعمول برای پناهندگی وارد کشوری شوند را صراحتاً به رسمیت می‌شناسد.

مطابق بیانیه، در غیاب ترتیبات جابجایی مناسب با کشورهای ثالث، یا بدون ظرفیت عملیاتی کافی برای حذف تعداد زیادی از پناهجویان، می‌توان انتظار داشت که هزاران نفر به‌طور نامحدود در موقعیت‌های قانونی نامطمئن در بریتانیا باقی بمانند.

در ادامه بیانیه آمده، این قانون باعث می‌شود وضعیت افرادی که از قبل آسیب‌پذیر بوده و به‌طور غیرمعمول وارد بریتانیا می‌شوند تشدید و بهره‌مندی از حقوق بشر آنها به شدت محدود شود و آنها را در معرض خطر بازداشت و فقر قرار دهد. در نتیجه، حقوق آنها برای داشتن سلامتی، برخورداری از استانداردهای مناسب زندگی و کار در خطر است و آنها را در معرض خطر استثمار و سوءاستفاده قرار می‌دهد.

کمیسر عالی هشدار داده: علاوه بر ایجاد نگرانی‌های حقوقی بسیار جدی از منظر بین‌المللی، این لایحه سابقه نگران‌کننده‌ای برای برچیدن تعهدات مربوط به پناهندگی ایجاد می‌کند که سایر کشورها، از جمله در اروپا، با وجود تأثیر نامطلوب بالقوه بر سیستم بین‌المللی پناهندگان و حمایت از حقوق بشر، ممکن است وسوسه شوند از آن پیروی کنند.

آژانس پناهندگان سازمان ملل نیز گفته: در نگرانی دولت بریتانیا در مورد تعداد پناهجویانی که به سفرهای خطرناک در سراسر کانال متوسل می‌شوند، شریک است. همچنین از تلاش‌های کنونی برای کارآمدتر کردن سیستم پناهندگی موجود از طریق رسیدگی سریع، منصفانه و کارآمد به پرونده‌ها استقبال کرده است. این اقدام امکان ادغام افرادی که نیاز به حمایت بین‌المللی دارند و همچنین بازگشت سریع آن‌هایی که مبنای قانونی برای اقامت ندارند را فراهم می‌کند. متأسفانه، این پیشرفت به‌طور قابل توجهی توسط قانون جدید

تضعیف خواهد شد. گراندی گفته است: همکاری با شرکای اروپایی و سایر شرکا در مسیرهایی که پناهجویان و مهاجران از طریق آن تردد می‌کنند نیز کلیدی است. به گفته این بیانیه، همه کسانی که کشور مبدأ خود را برای جستجوی امنیت و حمایت در جای دیگری ترک می‌کنند، بدون در نظر گرفتن وضعیت قانونی، نحوه ورود یا هر تمایز دیگری، مستحق رعایت کامل حقوق انسانی و حیثیت خود هستند. به گفته کمیسر عالی، بریتانیا مدتهاست که متعهد به حمایت از حقوق بشر بین‌المللی و قوانین پناهندگان بوده است. وی تأکید کرد امروز بیش از هر زمان دیگری به چنین تعهدی استوار نیاز است.

ولکر ترک از دولت بریتانیا درخواست کرد با لغو این قانون و تضمین اینکه حقوق همه مهاجران، پناهندگان و پناهجویان بدون تبعیض رعایت، محافظت و اجرا می‌شود، تعهد خود را نسبت به حقوق بشر تجدید کند. وی بیان کرد این باید شامل تلاش‌هایی برای تضمین رسیدگی سریع و عادلانه به درخواست‌های پناهندگی و حقوق بشر، بهبود شرایط پذیرش و افزایش دسترسی به مسیرهای امن برای مهاجرت عادی باشد.^{۱۷}

۲. بریتانیا قصد دارد پناهجویان را در چادر اسکان دهد

خبرگزاری میدل‌ایست مانیتور در تاریخ ۲۸ ژوئیه ۲۰۲۳، در گزارشی اعلام کرد بریتانیا تصمیم دارد برنامه اسکان پناهجویان را در چادر و استفاده از کشتی‌های شناور به جای هتل‌ها به اجرا گذارد. به گفته این خبرگزاری و بر اساس گزارش‌ها وزیر کشور بریتانیا در تلاش برای رسیدگی به تعداد فزاینده قایق‌های کوچکی که از کانال منش عبور می‌کنند، برنامه‌ریزی کرده است تا ۲۰۰۰ پناهجو را در چادرها در مکان‌های نظامی بلااستفاده نگهداری و از استفاده از هتل‌ها اجتناب کند. انتظار می‌رود این حرکت تا پایان ماه اوت اجرایی شود.

^{۱۷}<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/07/uk-illegal-migration-bill-un-refugee-agency-and-un-human-rights-office-warn>

^{۱۸}Suella Braverman

به گفته منابع، وزیر کشور اخیراً با پیش‌بینی افزایش قریب‌الوقوع قایق‌ها، چادرها را خریداری کرده است. با این حال، این پیشنهاد در حالی مورد بررسی قرار گرفته که منابع دولتی بیان کردند طرح مشابهی در سال گذشته به دلیل ترس از چالش‌های قانونی بر اساس رفتار غیرانسانی ادعایی با پناهجویان رد شده است.

علاوه بر این، نگرانی‌هایی در مورد ایمنی و شرایط در کمپ‌های برنامه‌ریزی برای اسکان چادرها نیز مطرح شده است.

به گفته گزارش، یکی دیگر از اقدامات بحث‌برانگیز دولت، افتتاح اولین بارج^۹ شناور بریتانیا برای پناهجویان است. این بارج که بیبی استکهلم^{۱۰} نام دارد، قرار است به‌عنوان بخشی از تلاش‌ها به‌منظور کاهش استفاده از هتل‌ها برای اسکان افرادی که منتظر نتیجه درخواست پناهندگی هستند، میزبان حدود ۵۰۰ مرد در یک زمان باشد. این در حالی است که وزارت کشور قرار است ۵۰ نفر اول را اول ماه اوت به بارج بفرستد، نگرانی‌های ایمنی و مخالفت‌های محلی ظاهر شده است.

همچنین بر اساس گزارش، مؤسسات خیریه پناهندگان نگرانی خود را از رویکرد دولت ابراز کرده و استدلال می‌کنند اسکان افراد آسیب‌پذیر در لنج‌ها و پایگاه‌های نظامی سابق برای نیازهای آنها مضر است. همین‌طور در خصوص مهاجرانی که در چنین مراکزی اقامت دارند، نگرانی‌های ایمنی نیز مطرح شده است.

میدل ایست در گزارش خود اشاره می‌کند با وجود این نگرانی‌ها و انتقادات، وزارت کشور مصمم به اجرای برنامه‌های خود است. این بارج که با یک ماه تأخیر برای تعمیر مواجه شده بود، تحت بازرسی و نوسازی قانونی قرار گرفته تا قبل از ورود اولین پناهجویان، تمام مقررات لازم را رعایت کند.

^۹Barge

بارج اغلب به یک کشتی با کف مسطح آبراهه داخلی اطلاق می‌شود که وسیله پیشران مکانیکی خود را ندارد. اولین بارج‌های مدرن توسط یدک‌کش‌ها کشیده می‌شدند، اما در آبراه‌های داخلی، بیشتر آنها توسط قایق‌های هل‌دهنده یا کشتی‌های دیگر رانده می‌شوند.

^{۱۰}Bibby Stockholm

به گفته گزارش، با آشکار شدن وضعیت، گروه‌های حقوق بشر همچنان از راه‌حل‌های دلسوزانه‌تر و جامع‌تر حمایت می‌کنند که رفاه و ایمنی پناهجویان را در اولویت قرار می‌دهد و نیاز به رویکردی انسانی‌تر برای بحران پناهجویان را برجسته می‌کند.

در انتهای گزارش به تعداد پرونده‌های معلق پناهجویان بریتانیا اشاره شده که به بالاترین حد خود رسیده است، به طوری که آخرین داده‌های وزارت کشور نشان می‌دهد که بیش از ۱۶۶۰۰۰ نفر هنوز در انتظار تصمیم‌گیری در مورد درخواست‌های خود در پایان سال گذشته بوده‌اند.^{۲۱}

۳. درخواست گزارشگران برای توقف اجرای لایحه مهاجرت غیرقانونی

تعدادی از گزارشگران سازمان ملل در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۳، با صدور بیانیه‌ای از بریتانیا درخواست کردند تا جهت توقف اجرای لایحه مهاجرت غیرقانونی اقدامی فوری انجام دهد و قوانین داخلی را با استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر برای حمایت از حقوق مهاجران منطبق کند.

آن‌ها گفته‌اند: «هرگونه سیاست اخراج مستقیماً ناقض تعهدات بریتانیا بر اساس قوانین بین‌المللی حقوق بشر و پناهندگان است، در صورتی که تضمین‌های مربوط به روند قانونی، ارزیابی خطرات فردی، رویه‌های پناهندگی و اقدامات حفاظتی کافی را فراهم نکند».

طبق این بیانیه، تعدادی از اصلاحات مجلس اعیان، از جمله محدودیت‌های مربوط به بازداشت کودکان و عدم پذیرش درخواست‌های پناهندگی و تدابیر امنیتی برای قربانیان قاچاق انسان و برده‌داری مدرن، در اواسط ماه ژوئن توسط مجلس عوام لغو شد.

به گفته گزارشگران «لایحه مهاجرت غیرقانونی به وزیر کشور اختیارات بی‌سابقه‌ای می‌دهد تا بدون توجه به نیازهای حمایتی و شرایط فردی مهاجرانی که به‌طور غیرقانونی وارد کشور می‌شوند و شرایط مقرر در قانون جدید را دارند، ترتیباتی را برای بازداشت و اخراج آنها فراهم کند».

^{۲۱}<https://www.middleeastmonitor.com/20230728-uk-plans-to-house-asylum-seekers-in-tents/>

همچنین در بیانیه آمده: این لایحه اختیارات جدید بازداشت را در رابطه با مهاجرت غیرقانونی با نظارت قضایی محدود؛ محدود کردن برخی چالش‌های قانونی و استدلال‌های حقوق بشر برای جلوگیری از اخراج؛ عدم تدارک برای کودکان بدون همراه، زنان باردار و قربانیان برده‌داری یا قاچاق انسان؛ ممنوعیت ورود افراد مشمول اخراج به بریتانیا یا درخواست تابعیت این کشور در آینده؛ گسترش فهرست کشورهای ثالث امن و تعیین محدودیت سالانه برای تعداد افرادی که می‌توانند از طریق مسیرهای «ایمن و قانونی» وارد بریتانیا شوند، ایجاد می‌کند.

گزارشگران گفته‌اند: «ما عمیقاً نگران هستیم که مفاد این سیاست دسترسی به خاک بریتانیا را برای افرادی که نیازمند به حمایت بین‌المللی دارند، به شدت محدود می‌کند».

آنها تأکید کردند که رویکرد کنونی که بر اقدامات تنبیهی متمرکز است، در رسیدگی به علل ریشه‌ای مهاجرت ناکام مانده و بسیاری از مردم را در وضعیت بلا تکلیفی همیشگی بدون هیچ ابزاری برای تضمین امنیت و تضمین حقوق خود قرار می‌دهد.

به گفته گزارشگران «افراد آسیب‌پذیر ممکن است در معرض آسیب‌ها و خطرات بیشتری از جمله بهره‌کشی، قاچاق از جمله برای اهداف کار اجباری و بهره‌کشی جنسی، بازداشت خودسرانه، شکنجه و سایر رفتارهای ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز قرار گیرند. سیاست جدید احتمالاً به خصومت، بیگانه‌هراسی و تبعیض علیه مهاجران، پناهجویان و پناهندگان دامن می‌زند.

انها هشدار دادند که اجرای قانون جدید می‌تواند به‌طور جدی حق پناهندگی و ممنوعیت بازگرداندن، حق آزادی، ممنوعیت اخراج دسته‌جمعی و حقوق و منافع کودک را تضعیف کند.

آنها همچنین گفته‌اند: بازداشت هر مهاجر بزرگسال باید به‌عنوان آخرین راه‌حل و فقط برای مقاصد قانونی و برای کوتاه‌ترین زمان ممکن و تنها زمانی که هیچ جایگزین مناسب دیگری غیر از حبس در دسترس نباشد، استفاده شود.

گزارشگران از دولت خواسته‌اند این قانون را به‌سرعت لغو کند، اقدامات فوری برای توقف هرگونه برنامه اجرایی و مشارکت در گفتگوی واقعی را انجام دهد. آنها همچنین به

بریتانیا توصیه کردند که با اصول و رهنمودهای توصیه شده کمیساریای عالی سازمان ملل در مورد حقوق بشر در مرزهای بین‌المللی هماهنگ شود.^{۲۲}

امضاکنندگان این بیانیه عبارتند از:

- گزارشگر ویژه حقوق بشر مهاجران؛
- گزارشگر ویژه قاچاق انسان، به‌ویژه زنان و کودکان؛
- گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران؛
- گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز؛
- گزارشگر ویژه اشکال معاصر نژادپرستی؛
- گزارشگر ویژه اشکال معاصر برده‌داری.

۴. سکوت راحت بریتانیا در مورد سابقه حقوق بشری رواندا

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۶ ژوئن ۲۰۲۳، در گزارشی به سکوت بریتانیا در قبال نقض‌ها و سابقه حقوق بشری رواندا و پافشاری بر سر توافقنامه انتقال پناهندگان به این کشور اشاره کرده است.

طبق گزارش، زمانی که وزیر کشور بریتانیا^{۲۳} در ماه مارس از رواندا بازدید کرد تا در مورد توافقنامه انتقال پناهندگی بین دو کشور گفتگو کند، آن را به‌عنوان راه‌حلی پیشرو برای بحران «بی‌سابقه» مهاجرت جهانی معرفی کرد. در ۲۹ ژوئن، دادگاه استیناف بریتانیا این معامله را غیرقانونی اعلام و به این نتیجه رسید برای پناهجویان فرستاده شده به رواندا خطر واقعی وجود دارد که به کشورهای خود بازگردانده شوند، جایی که با خطر آزار و شکنجه روبرو هستند. با این حال، دولت قبلاً گفته است که به این حکم اعتراض خواهد کرد.

دیده‌بان معتقد است برای توجیه این توافق، دولت بریتانیا مجبور شده سابقه وحشتناک حقوق بشر رواندا و خطراتی که ممکن است پناهجویان با آن مواجه شوند را کم‌اهمیت

^{۲۲}<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/07/un-experts-urge-uk-halt-implementation-illegal-immigration-bill>

^{۲۳}Suella Braverman

^{۲۴}unprecedented

جلوه دهد. پناهجویان در آنجا به دلیل اعتراض به کاهش جیره غذایی مورد اصابت گلوله قرار گرفته و کشته می‌شوند. منتقدان دولت به‌طور معمول زندانی و شکنجه و گاهی جنازه آنان پیدا می‌شود. خود رئیس‌جمهور رواندا حقوق پناهندگان را به شدت سیاسی کرده است. به گفته گزارش، رواندا با حمایت از یک گروه مسلح متجاوز در شرق جمهوری دموکراتیک کنگو (ام. ۲۳)؛^{۲۰} نقش فعالی را در یکی از بزرگترین بحران‌های جابجایی در قاره آفریقا ایفا کرده است. شواهد حمایت رواندا از این گروه مسلح و شورش واضح است. سازمان ملل عکس‌ها و اطلاعات دیگری را منتشر کرده و چندین مقام ارشد ارتش رواندا را به اجرای عملیات و ارائه نیروهای کمکی متهم کرده است.

طبق گزارش، ایالات متحده، بلژیک، آلمان و فرانسه همگی از رواندا خواسته‌اند تا به حمایت خود از این گروه پایان دهد. از سوی دیگر، فرستاده ویژه بریتانیا برای دریاچه‌های بزرگ آفریقا بیانیه‌ای کلی منتشر کرد و در واکنش به گزارش سازمان ملل، حمایت «خارجی» از گروه‌های مسلح را محکوم اما از نام بردن رواندا خودداری کرده است.

دیده‌بان بیان می‌کند، هنوز زمان وجود دارد که بریتانیا از قرارداد فاحش پناهندگی خود صرف‌نظر و رویکرد چشمگیر خود را نسبت به وحشتی که در شرق کنگو رخ می‌دهد تغییر دهد. بریتانیا باید از رواندا برای حمایت از گروه ام. ۲۳ انتقاد و تحریم‌ها را علیه رهبران این گروه و فرماندهان رواندا که مسئول ارائه کمک‌های نظامی هستند، تأیید کند. انجام این کار برای نشان دادن اینکه بریتانیا می‌تواند - و خواهد توانست - قاطعانه در صحنه بین‌المللی برای پایان دادن به جنایات عمل کند، بسیار مهم است.^{۲۱}

فرانسه

۱. بیانیه کمیته رفع تبعیض نژادی سازمان ملل در مورد فرانسه

کمیته رفع تبعیض نژادی سازمان ملل متحد، در تاریخ ۷ ژوئیه ۲۰۲۳، بیانیه‌ای در مورد وضعیت فرانسه صادر و نگرانی‌های خود را ابراز کرد. همچنین تعدادی توصیه نیز به

^{۲۰}Backing the M23

^{۲۱}<https://www.hrw.org/news/2023/07/06/uks-convenient-silence-rwanda>

دولت در رابطه با توهین‌های نژادی و استفاده بیش‌ازحد از زور توسط مقامات مجری قانون ارائه کرده است.

کمیته به‌ویژه، از فرانسه درخواست کرد فوراً در خصوص کامل و بی‌طرف بودن تحقیقات در مورد شرایطی که منجر به قتل ناهل نوجوان الجزایری شد، اطمینان حاصل کند، متهمان را تحت تعقیب قرار دهد و در صورت محکومیت، آنها را به نحوی متناسب با شدت جرم مورد مجازات قرار دهد.

همچنین کمیته توصیه کرده مقامات به‌عنوان اولویت، به علل ساختاری و سیستمی تبعیض نژادی، از جمله در اجرای قانون، به‌ویژه در نیروی پلیس رسیدگی کنند و از مردم فرانسه می‌خواهد که حقوق خود را به‌طور مسالمت‌آمیز و با احترام به ارزش‌های مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر بکار گیرند.

کمیته که بر اجرای کنوانسیون سازمان ملل در مورد رفع تبعیض نژادی نظارت می‌کند، این بیانیه را تحت رویه‌های هشدار اولیه و اقدامات فوری خود تصویب کرده است.

این بیانیه توسط گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد اشکال معاصر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و ناشکیبایی مجمع دائمی سازمان ملل در مورد افراد آفریقایی تبار، کارگروه کارشناسان سازمان ملل در مورد افراد آفریقایی تبار و سازوکار کارشناس مستقل بین‌المللی سازمان ملل برای حمایت از برابری و عدالت نژادی در رابطه با اجرای قانون

تأیید شده است.^{۲۷} سازمان دفاع از قربانیان خشونت

در این بیانیه با تأکید مجدد بر حق تجمع مسالمت‌آمیز، آزاد بیان و عقیده:

– از فرانسه می‌خواهد که به‌طور کامل به تعهدات بین‌المللی خود، به‌ویژه تعهدات ناشی از کنوانسیون بین‌المللی رفع همه اشکال تبعیض نژادی، که عضو آن است، احترام بگذارد.

– توصیه خود را به مقامات برای رسیدگی به علل ساختاری و سیستماتیک تبعیض نژادی از جمله در اجرای قانون، به‌ویژه در پلیس، تکرار می‌کند.

^{۲۷}<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/07/statement-france-un-committee-elimination-racial-discrimination>
file:///C:/Users/37/Downloads/INT_CERD_SWA_9833_E.pdf

- از فرانسه می‌خواهد قوانینی را اتخاذ کند که پروفایل‌های نژادی را تعریف و ممنوع می‌کند و دستورالعمل‌های روشنی را برای مقامات مجری قانون، به‌ویژه پلیس، تدوین کند که پروفایل‌های نژادی در عملیات پلیس و بررسی هویت تبعیض‌آمیز و سایر رفتارهای نژادپرستانه را ممنوع می‌کند.

- از فرانسه می‌خواهد که چارچوب قانونی خود را که استفاده از نیروی کشنده توسط مقامات مجری قانون را تنظیم می‌کند، بازنگری کند تا از انطباق کامل با قوانین و استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر اطمینان حاصل کند.

- از فرانسه می‌خواهد ضمن مقابله با اعتراض‌ها و تظاهرات‌های توده‌ای، به اصول قانونی، ضرورت، تناسب و عدم تبعیض احترام بگذارد و اطمینان حاصل کند که تمام اتهامات استفاده بیش‌ازحد از زور توسط مقامات مجری قانون در زمینه اعتراض‌های جاری، از جمله از طریق نهادهای نظارتی مستقل برای اطمینان از پاسخگویی، بررسی می‌شود.

- از فرانسه می‌خواهد اصلاحات فوری و مناسب را با هدف از بین بردن تبعیض ساختاری در سیستم عدالت کیفری، تضمین حقوق قربانیان جنایات با انگیزه‌های نژادی، ترویج تنوع قومی در پلیس و در نتیجه ارتقای تفاهم بین پلیس و عموم مردم، به‌ویژه گروه‌های اقلیت انجام دهد.

- از فرانسه می‌خواهد که آموزش‌های مستمری را به مقامات مجری قانون، به‌ویژه در مورد تکنیک‌های کاهش تنش و استانداردهای بین‌المللی مرتبط مانند آیین‌نامه رفتار مقامات مجری قانون، راهنمای حقوق بشر سازمان ملل در مورد استفاده کمتر سلاح‌های مرگ‌بار در اجرای قانون و اصول اساسی استفاده از زور و سلاح گرم توسط خود قانون، معرفی کند.

- از مردم فرانسه می‌خواهد که حقوق بشر خود را مسالمت‌آمیز و با احترام به ارزش‌های مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر ادعا و اعمال کنند.

۲. بازنگری در قوانین اسلحه گرم پلیس و پایان دادن به نژادپرستی سیستماتیک

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۱۳ ژوئیه ۲۰۲۳، در گزارشی به اصلاح کلی قوانین مربوط به استفاده از سلاح گرم و نیروی کشنده توسط پلیس اشاره و درخواست کرد مقامات عدالت را اجرا و اقدامات معناداری برای مقابله با نژادپرستی سیستماتیک انجام دهند.

عفو بین‌الملل به دنبال ممنوعیت تعدادی از تظاهراتها در اعتراض به خشونت پلیس پس از قتل غیرقانونی ناهل ۱۷ ساله توسط یک افسر پلیس، از دولت فرانسه درخواست کرده اصلاح کلی قوانین مربوط به استفاده از سلاح گرم و نیروی کشنده توسط افسران مجری قانون را در اولویت قرار دهد تا به انکار خطرناک آنها از تأثیرات نژادپرستی سیستمیک در اجرای قانون و احترام به حق آزادی اجتماعات پایان دهد.

عفو بین‌الملل مدت‌هاست خواستار ایجاد یک نهاد مستقل با مسئولیت رسیدگی به شکایات علیه افسران مجری قانون شده است.

مدیر منطقه‌ای عفو بین‌الملل در اروپا^۸ گفته است: تیراندازی مرگبار پلیس به ناهل - آخرین مورد از یک سری قتل‌های غیرقانونی در ایستگاه‌های ترافیکی توسط پلیس - نیاز فوری به اصلاح کلی قوانین خطرناک و غیردقیق فرانسه در مورد استفاده پلیس از سلاح گرم را نشان می‌دهد.

به گفته عفو بین‌الملل قوانین فعلی، که پایین‌تر از سطح انتظار قوانین و استانداردهای بین‌المللی است، همراه با شکست طولانی مدت در پایان دادن به توهین‌های نژادی و نژادپرستی سیستمی و تضمین پاسخگویی برای افسرانی که از زور غیرضروری یا بیش‌ازحد استفاده می‌کنند، فضایی از مصونیت از مجازات و ترس ایجاد کرده است.

طبق گزارش، قتل رانندگان و مسافران توسط پلیس فرانسه موضوعی دیرینه است. تغییرات در کد امنیت داخلی «ضرورت مطلق و تناسب دقیق» را در قوانین موجود در مورد استفاده از سلاح گرم در یک سری شرایط وارد کرده است. این بدان معناست که افسران مجری قانون اگر بتوانند از طریق ابزارهای کم‌ضررتر به یک هدف قانونی دست یابند نباید از سلاح گرم استفاده کنند و در هنگام استفاده از آن نیز نباید بیشتر از چیزی باشد که

^۸Nils Muižnieks

به منظور جلوگیری مورد نیاز است. با این حال، قوانین در محدود کردن استفاده از سلاح گرم در مواردی که تهدید قریب الوقوع جانی یا آسیب جدی وجود دارد، ناکام مانده و بنابراین از قوانین و استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر فاصله دارد.

در ادامه گزارش عفو آمده، از سال ۲۰۱۷، استفاده از نیروی کشنده توسط افسران پلیس به دنبال «امتناع از رعایت»^۱ نادیده گرفتن دستورات پلیس برای توقف - معمولاً برای بررسی هویت و با توجه به نقض آشکار در بزرگراه - پنج برابر شده است.

طبق گزارش و بر اساس اطلاعات وزیر کشور، استفاده از سلاح گرم برای افرادی که در وسایل نقلیه در حال رانندگی بوده از سال ۱۳۹۶ افزایش چشمگیری داشته است، اما صرف مقاومت در برابر دستگیری یا تلاش برای فرار بدون اینکه جان کسی را تهدید کند، دلیل کافی برای استفاده از سلاح گرم نیست.

به گفته عفو بین‌الملل افراد بسیاری - به ویژه مردان سیاه‌پوست و عرب - در شرایط مشابه توسط پلیس فرانسه مورد اصابت گلوله قرار گرفته و کشته شده‌اند.

عفو در انتهای گزارش خود بیان می‌کند مقامات فرانسه نه تنها باید عدالت را برای ناهل اجرا و سیاست اسلحه گرم پلیس را اصلاح کنند، بلکه باید اقدامات معناداری را برای مقابله با نژادپرستی سیستماتیک در پلیس فرانسه انجام دهند.^۲

۳. سکوت فرانسه از نقض حقوق بشر در دیدار با نخست‌وزیر هند

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۱۱ ژوئیه ۲۰۲۳، در گزارشی به استقبال فرانسه از نخست‌وزیر هند و عدم توجه به نقض حقوق بشر در این کشور اشاره کرده است.

بر اساس این گزارش، نخست‌وزیر هند،^۳ مهمان افتخاری امانوئل مکرون رئیس‌جمهور در رژه نظامی ۱۴ ژوئیه به مناسبت روز باستیل^۴ بوده است. این بسیار نگران‌کننده است که

^۱refus d'obtempérer

^۲<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/07/france-nahel-shooting-highlights-need-for-overhaul-of-police-firearms-rules-and-an-end-to-systemic-racism-in-law-enforcement/>

^۳Narendra Modi

^۴Bastille Day

فرانسه باید ایده‌های آزادی و برابری را با رهبری که بسیاری از او به دلیل تضعیف دموکراسی در هند انتقاد می‌کنند جشن بگیرد.

دیده‌بان بیان می‌کند فرانسه به دنبال روابط استراتژیک، تجاری و دفاعی قوی‌تر با هند است. پیش از این سفر، در بیانیه مشترک دو کشور آمده است که آنها «چشم‌انداز مشترکی از صلح و امنیت، به‌ویژه در اروپا و منطقه هند و اقیانوس آرام دارند و از اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد دفاع می‌کنند». هند یک بازیگر مهم ژئوپلیتیکی است، اما این و کاستی‌های مهم خود فرانسه در رسیدگی به تبعیض‌های نژادی، نباید مکرون را از ابراز نگرانی علنی درباره بحران فزاینده حقوق بشر در هند منصرف کند.

بر اساس گزارش، در ماه مه، گروه‌های ملی‌گرای افراطی هندو در شمال هند، کمپین ارباب مسلمانان را ایجاد و از آنها خواستند مشاغل خود را تعطیل و شهر را ترک کنند. این گروه‌ها اعلامیه‌های تخلیه را در خارج از مغازه‌های متعلق به مسلمانان منتشر کردند. در یکی از تظاهرات، جمعیت به خشونت متوسل و مغازه‌های مسلمانان را تخریب کردند. بنا بر گزارش‌ها، دست‌کم ۱۲ خانواده مسلمان از ترس شهر را ترک کردند.

دیده‌بان می‌افزاید: این حادثه اخیر نمادی از هدف قرار دادن سیستماتیک اقلیت‌های مذهبی، به‌ویژه مسلمانان و مسیحیان، از سال ۲۰۱۴، پس از به قدرت رسیدن دولت مودی، از جمله از طریق قوانین و سیاست‌های تبعیض‌آمیز است. مقامات مکرراً اتهامات پر از نفرت را علیه مسلمانان، مسیحیان و سایر جوامع آسیب‌پذیر مطرح کرده‌اند که باعث تحریک خشونت می‌شود.

همچنین طبق گزارش، مقامات دولتی در عوض افرادی را که به‌طور مسالمت‌آمیز به چنین سوءاستفاده‌هایی اعتراض می‌کنند، همراه با خانواده‌هایشان و جامعه بزرگتر مسلمان، مجازات کرده‌اند، نوعی مجازات دسته‌جمعی، از جمله تخریب غیرقانونی اموال آنها. دولت همچنین با استفاده از قوانین سختگیرانه برای دستگیری و ارباب فعالان، روزنامه‌نگاران، رهبران مخالفان، دانشگاهیان، معترضان مسالمت‌آمیز و منتقدان سیاست‌های دولت، کنترل

خود را بر گروه‌های جامعه مدنی تشدید کرده است. این امر فضای آزادی بیان را کاهش می‌دهد و روزنامه‌نگاران مستقل مجبور به خودسانسوری می‌شوند. دولت مودی از طریق قانون سوءاستفاده از بودجه خارجی خود، بودجه هزاران گروه غیردولتی، به‌ویژه آنهایی را که در زمینه حقوق بشر یا حقوق جوامع آسیب‌پذیر کار می‌کنند، قطع کرده است.

به گفته دیده‌بان دولت مودی همچنین از فناوری برای کاهش حقوق استفاده می‌کند. این کشور مقرراتی را تصویب کرده که به‌طور فزاینده‌ای آزادی بیان آنلاین را محدود و همچنان بیشترین تعداد قطعی عمدی اینترنت را در سطح جهان اعمال می‌کند. این تعطیلی‌ها اغلب برای جلوگیری یا در پاسخ به اعتراضات ضد دولتی اعمال می‌شود. در عصر «هند دیجیتالی»، که دولت آن را ترویج کرده تا اینترنت را برای دسترسی به خدمات عمومی حیاتی کند، این خاموشی‌ها به‌طور نامتناسبی به جوامعی که در فقر زندگی می‌کنند و به اقدامات حمایت اجتماعی دولت برای تأمین غذا و معیشت وابسته هستند، آسیب می‌زند.

دیده‌بان بیان می‌کند مکرون درباره وخامت اوضاع حقوق بشر در هند صحبتی نکرده است. دولت فرانسه نباید اشتباهات مشابهی را که با دولت چین مرتکب شد، با پیگیری تعاملات تجاری عمیق‌تر و درعین‌حال که نگرانی‌های حقوق بشر را تا حد زیادی به حاشیه برد، تکرار کند. چنین اقداماتی این پیام را ارسال کرد که فرانسه به تلاش‌های دولت چین برای

سرکوب حقوق شهروندان در داخل و خارج از کشور اهمیت چندانی نمی‌دهد. دولت فرانسه از انتقاد درباره واکنش خود به بیگانه‌هراسی فزاینده، خشونت نژادپرستانه و تبعیض مستثنی نیست.

دیده‌بان حقوق بشر در انتهای گزارش خود بیان کرده، کمترین کاری که مکرون می‌توانست انجام دهد این است که همتای هندی خود را تشویق کند که مسیر درستی داشته باشد تا اطمینان حاصل شود که همه هندی‌ها می‌توانند بدون توجه به طبقه، قومیت، مذهب، جنسیت یا عقاید سیاسی‌شان با عزت و بدون ترس زندگی کنند. همچنین ضروری است وی روشن کند که همه هندی‌ها باید آزادانه نظرات خود را به‌صورت آنلاین و فراتر

از آن بیان کنند. انجام ندادن این امر توهینی به روح جشن ملی فرانسه خواهد بود و بسیاری از هندی‌هایی را که شجاعانه برای حقوق بشر خود تلاش می‌کنند، ناامید می‌کند.^{۳۳}

۴. محرومیت فوتبالیست‌های با حجاب در فرانسه

سایت خبری تی.آر.تی ورد‌وُردز تاریخ ۱۳ ژوئیه ۲۰۲۳، در گزارشی به موضوع اسلام‌هراسی در فرانسه و به‌ویژه ورزش مسلمانان اشاره و بیان کرده جامعه ورزش بین‌المللی باید در برابر ممنوعیت حجاب فدراسیون فوتبال فرانسه که برخلاف تلاش‌های فیفا برای ایجاد فضایی فراگیرتر و متنوع‌تر از فوتبال است، موضع بگیرد.

طبق این گزارش، بالاترین دادگاه اداری فرانسه حکم داده که فدراسیون فوتبال این کشور می‌تواند از پوشیدن نمادهای مذهبی توسط هرکسی که در زمین فوتبال فرانسه بازی، مربی‌گری یا داوری می‌کند، جلوگیری نماید. حتی اگر چنین ممنوعیتی آزادی بیان را محدود و محکوم کند. دادگاه اضافه کرد که ممنوعیت فدراسیون برای «جلوگیری از درگیری یا رویارویی» مناسب است.

به گفته گزارش، این حکم برخلاف توصیه گزارشگر عمومی خود که خواستار لغو قانون فدراسیون فوتبال فرانسه بود، می‌باشد. این قانون «پوشیدن هر علامت یا لباسی را که ظاهراً نشان‌دهنده وابستگی مذهبی باشد» را ممنوع کرده است. به گفته گزارشگر، نه «تبلیغ دین»^{۳۴} و نه «تحریک و فتنه‌انگیزی»^{۳۵} صرفاً با داشتن حجاب اتفاق نمی‌افتد و از آنجایی که بازیکنان فوتبال کارمند دولتی نیستند، «الزام بی‌طرفی» وجود ندارد. گزارشگر همچنین خاطرنشان کرد مسابقات فوتبال از قبل دارای نمادهای مذهبی است و ورود بازیکنان به زمین نمونه‌ای از آن است. موضع تند فدراسیون در مورد «بی‌طرفی مذهبی» در زمین به ممنوعیت توقف کوتاه بازی برای فرصتی جهت افطار در ماه رمضان گسترش می‌یابد. با این حال فدراسیون‌های فوتبال در بریتانیا، اسپانیا، آلمان، ایتالیا و هلند چنین مشکلی

^{۳۳}<https://www.hrw.org/news/2023/07/11/rights-abuse-home-overshadows-modis-visit>

^{۳۴}rtworld

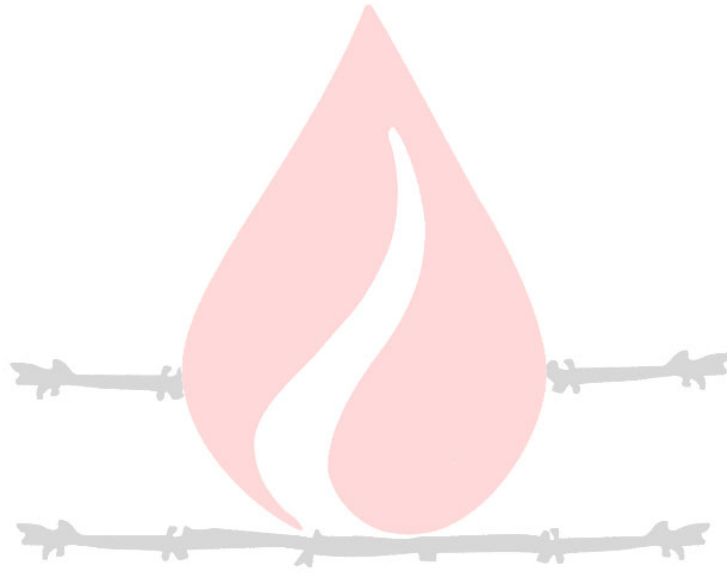
^{۳۵}Le Conseil d'Etat

^{۳۶}proselytism

^{۳۷}provocation

ندارند. حکم دادگاه در تضاد با سیاست رسمی فیفا است که ممنوعیت حجاب خود را در سال ۲۰۱۲ لغو کرده است.

به گفته گزارش، سیاست فدراسیون فوتبال تأثیر دردناکی بر بسیاری از فوتبالیست‌های زن مسلمان فرانسوی داشته است که با انتخاب بین ورزش مورد علاقه و ایمان خود مواجه شده‌اند.^{۳۸}



سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence